

Gemeentebestuur van
SINT-PIETERS-WOLUWE
Dienst Stedenbouw
Ch. Thielemanslaan 93
1150 BRUSSEL

U./ref : EH/SJ-DB/S. 2103
O./ref : Avl/Ah/WSP-2.46/s360
Bijlagen : 1 A3bundel

Brussel,

Mevrouw, Mijnheer,

Betreft : SINT-PIETERS-WOLUWE. Fazantenparklaan 84. Verbouwing van het voormalige ziekenhuis / rustoord tot woningen.

In antwoord op uw brief van 26 november met bovengenoemde referentie, ontvangen op 29 november 2004, melden wij u dat de Commissie zich over bovengenoemd onderwerp ongunstig heeft uitgesproken. Op vraag van de ontwerpers bracht zij op 26 mei jl. over dit project een principiële advies uit waaraan men spijtig genoeg geen gevolg gaf, hoewel de bemerkingen geen afbreuk deden aan de rentabiliteit van het ontwerp.

In vergelijking met het voorontwerp doet voorliggende de bouwaanvraag nog verder afbreuk aan de erfgoedkundige waarde van het complex alsook van zijn goede integratie in de omgeving. Dit advies herneemt dan ook in grote lijnen de in mei uitgebrachte bemerkingen.

Het ontwerp betreft de verbouwing van een voormalig ziekenhuis tot luxe woningen. Het gezondheidscentrum werd opgetrokken in 1938 n.o.v. architect Jo De Bouver. In 1946 werden de twee achtervleugels toegevoegd en het geheel werd rond 1976 nogmaals verbouwd door architect Van Grunderbeek. Toch behield het een grote samenhang en verscheidene oorspronkelijke en betekenisvolle elementen bleven tot op heden bewaard waaronder het oorspronkelijke raamwerk. Het complex heeft dan ook een ontegensprekelijke erfgoedkundige waarde waarbij vooral de gevels en de kapel in het oog springen.

Het geheel is opgebouwd uit een L-vormig hoofdgebouw met aërodynamisch scharnierpunt. De recentere achtervleugels vertonen een soberder architectuur. Het hoofdgebouw telt vijf verdiepingen onder plat dak. De overige vleugels evenals de kapel hebben een zadeldak.

De K.C.M.L. gaat akkoord met de herbestemming van het gebouwencomplex maar zij heeft bezwaar tegen de zware verbouwingen die het daarvoor moet ondergaan alsook tegen de geplande afbraakwerken. Deze laatste zijn buiten verhouding: de kapel met aanpalend deel van de hoofdvleugel alsook de conciërgewoning worden volledig gesloopt.

De rest van de gebouwen wordt volledig afgebroken vanaf de derde verdieping, alsook de volledige centrale aanbouw van het hoofdgebouw.

De Commissie vraagt in elk geval het behoud en de eventuele herbestemming van de kapel. Dit onderdeel kadert in de vernieuwingsbeweging van de religieuze architectuur na Wereldoorlog I, onder meer gepromoot door de architect H. Lacoste. De uiterst verzorgde inrichting van de kapel verwijst volledig naar de vormtaal van deze ontwerper. Gezien haar erfgoedkundige waarde zou het dan ook een kapitale fout zijn de kapel af te breken. De Commissie vraagt de eigenaar de kapel dringend te beveiligen. Zij is momenteel vrij toegankelijk en bepaalde elementen zoals de glasramen zouden reeds verdwenen zijn.

De KCML vraagt ook de bestaande vormtaal van de gevels niet zo drastisch te wijzigen. Door de ophoging van het complex, de wijziging van de dakvorm en de plaatsing van de nieuwe terrassen introduceert men verticale accenten die de horizontale compositie van de oorspronkelijke architectuur teniet doen. Het voorontwerp voorzagt de reconstructie van de boogvormige toegang tot de hoofdvleugel; deze zou ook in het definitieve ontwerp hernomen moeten worden.

De achtervleugels zijn uitgevoerd in een sobere baksteenarchitectuur die de vormtaal van de hoofdvleugels ondersteunt. De Commissie vraagt de hiërarchie tussen beide delen te respecteren. Mocht de volledige herinrichting van deze vleugels onontbeerlijk zijn (hoewel ze in perfecte staat zijn) dan zou hun sobere uitvoering moeten bijdragen tot het valoriseren van de hoofdvleugels.

In vergelijking met het voorontwerp voorziet men twee (i.p.v. één) ondergrondse parkingniveaus met bijbehorende ventilatiekoker. Niet alleen veroorzaakt dit de afbraak van de conciërgewoning, deze zware ingreep veronderstelt ook de volledige herinrichting van de omliggende groenzone. Op dit punt is de bouwaanvraag nogal vaag: ze geeft geen garantie voor een goede integratie van het woningencomplex in de omgeving. De Commissie vraagt de bestaande hoogstammen maximaal te behouden en de werfinrichting daarop af te stemmen. Ook de conciërgewoning moet men behouden; ze is zonder meer bewoonbaar.

Als besluit vraagt de K.C.M.L. het ontwerp te herzien en daarbij bovenvermelde punten in acht te nemen. Door de erfgoedkundige kenmerken van het complex te benadrukken zou het ontwerp immers aan identiteit en kwaliteit winnen.

Met de meeste hoogachting,

G. MEYFROOTS
Adjunct-Secrétaris

J. DEGRYSE
Président